

PIENI PUUKELLO

1/2018

Karjalaisen
OSAKUNNAN

113. Vuosikokous

“Multaa kynsieni alla
Huulilla maku Pielisen
Vielä iskee idän halla
Panee pohjan pakkanen

Ei se oo minun syyni että pahan kaikessa kuulee
Perintöni ainoastaan
Ei se oo minun syyni että Itä-Suomessa tuulee
Venäjältä ja vastaan”

– *Aki Tykki, Itä-Suomessa tuulee*

PIENI PUUKELLO 1/2018

- 4 Pääkirjoitus
- 5 Q-palsta
- 6 Puhe yliopistolle
- 8 Jaaritelma
- 9 Liikuttavaa asiaa
- 11 Luostarioluita bulkkibelgeistä alppimaisiin
- 13 Karjalaisen Osakunnan virkailijat 2018

PÄÄKIRJOITUS

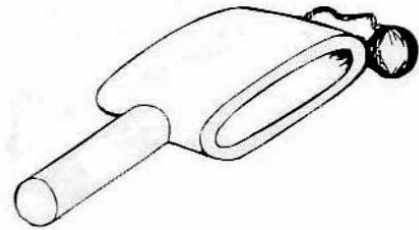
Vuoden alku käsitetään usein jonkinlaisena uuden alun aikana. Ihmiset tekevät innolla lupauksia ja luovat odotuksia tulevalle vuodelle. Samalla elämä kuitenkin jatkuu samalla tavalla kuin ennenkin. Eiväthän muutokset yleensä tapahdu joulukuun viimeisen ja tammikuun ensimmäisen päivän välissä, vaan tammikuun ensimmäisen ja joulukuun viimeisen päivän välissä. ”New year, new me” -tyylisen ajattelun sijaan ajattelen vuoden olevan uusi, mutta minun olevan edelleen sama minä.

Vuoden vaihtuminen ei tuonut suurta uutta alkua opiskeluun, koska muutosten aika oli alkanut jo aiemmin. Olemme saaneet todistaa yliopistolla tapahtuvia muutoksia, jotka ovat vaikuttaneet opintoihimme enemmän tai vähemmän. Kaikkea tätä vierestä seurata on miltei vaikea käsittää, miten paljon on tapahtunut omana, kolmivuotisena opiskeluaikanani.

Osakuntalaisille uusi vuosi on kuitenkin tuonut uusia alkuja virkojen vaihtumisen myötä. Olen itsekin tällaisen uuden alun äärellä kirjoittaessani tätä pääkirjoitusta. Mistä aloittaisin aikani Pienen Puukellon päätoimittajana? Niin kliseistä kuin se onkin, alku on aina haastavin.

Vaikka tätä pääkirjoitusta kirjoittaessani viimeaikaiset kovat pakkaset ovat tuoreessa muistissa, alkaa keväänkin lähestyminen tuntua mahdolliselta ajatukselta. Valoa on päivä päivältä enemmän ja kesä on viikko viikolta lähempänä. Valoisaa kevään alkua kaikille!

Alina Riionheimo

CIVISPASSI

- [ ] Tanssi Apteekin pöydällä
- [ ] Tilaa liikaa drinkkejä Bottalla
- [ ] Osallistu haukirinkiin
- [ ] Käy aamujäätelöllä
- [ ] Ole kiusaantuneena itselle vähemmän tutun osakunnan tapahtumassa
- [ ] Lähde ex tempore edustamaan vuosijuhliin
- [ ] Bongaa tapahtuma Civis maita kiertelee -ryhmästä ja mene sinne
- [ ] Tule niin tunnetuksi, että alat saada kutsuja pienempiinkin muiden osakuntien tapahtumiin
- [ ] Ansaitse toisen osakunnan värit
- [ ] Lähde osakuntailemaan ulkomaille
(Vappu Tartossa, Kommers, Vårbal, INS tms.)

Jos saat passin täyteen, et ole opiskellut suotta.

Juho Eskelinen

PUHE YLIOPISTOLLE

Puhe osakunnan vuosijuhlilta 17.2.2018:

Hyvät osakuntalaiset, kära vänner från Sverige, head eestlased sõbrad, hyvät edustajat, seniorit, hyvä kuraattori, inspehtori, hyvä yliopiston vararehtori

Helsingin yliopisto on viime vuosien aikana kokenut monia mullistuksia. Jokainen yliopistolainen on kokenut niitä omalla tavallaan. Puhuttiin suurista uudistuksista, kansainvälistymisestä, säästöistä ja uudistumisen tarpeesta. Yhä nopeammassa maailmassa myös uudistuksia täytyy toteuttaa nopeasti. Aikaa uudistusten suunnittelulle ei kuitenkaan ollut läheskään riittävästi? Olen itsekin ollut mukana yhden opintosuunnan tutkintovaatimusten laatimisessa ja yhden maisteriohjelman johtoryhmässä alusta asti. Asiat piti tehdä nopeasti, muun työn ohella, ilman kunnollista valmistelua. Osalle tämä oli liikaa. Näin rakkaan lehtorin valuvan burnoutiin, enkä tiedä, palaako hän enää koskaan työpaikalleen. Näin läheltä, kuinka työhuoneissa istuttiin iltamyöhään, jotta opetuksen ja uudistusten ohella voidaan myös tutkia, edes vähäsen. Sain ainejärjestön opintovastaavana viestejä huolestuneilta opiskelijoilta, voivatko he nyt enää valmistua ollenkaan, ja mitä heidän nyt sitten oikeastaan täytyy opiskella, keneltä voivat kysyä, kun ei kukaan osaa vastata, ja niin edelleen. Onko tämä yliopiston arvoista?

Lopputuloks on kuitenkin ihan hyvä. Uudet opiskelijat saavat opiskella hyvissä ohjelmissa, ja he tulevat keräämään hyvää osaamista. Kuitenkin, lopputulos olisi ehkä voinut olla vielä parempi. Ehkä henkilöstön ei olisi tarvinnut kärsiä kiireestä, ahdistuksesta ja pelosta työpaikkansa menettämisestä, samaan aikaan, kun suunnitte-

levat tulevaa. Ehkä opiskelijoista olisi myös tullut päteviä asiantuntijoita, jos he opiskelisivat yhä oppiaineissa eikä koulutusohjelmissa. Mutta näillä mennään. Ja yliopisto voi taas keskittyä siihen, mitä se oikeasti on. Sana yliopisto jo viittaa siihen, että se on se paikka, jossa voi parhaiten ottaa selvää asioista, tutkia, analysoida, oppia ja kehittää itsensä ihmisenä ja asiantuntijana.

Yksi syy, miksi valitsin aikoinaan mielelläni sveitsiläisen huippuyliopiston sijaan Helsingin yliopiston, on vapaus. Suomessa, ja myös Helsingin yliopistossa, on useimmissa oppiaineissa ja myös uusissa “koulutusohjelmissa” yhä vapaus opiskella varsinaisen pääaineen lisäksi jotain ihan muuta. Halu oppia on usealla yliopisto-opiskelijalla suuri. Usein se ei myöskään rajoitu pelkästään yhteen tiettyyn alaan, vaan kiinnostuksen kohteet voivat olla monipuoliset. Yliopiston tulee sallia “outojenkin” yhdistelmien opiskelua. Vain näin voidaan kouluttaa erityisasiantuntijoita! Vaikka yhdistelmä olisi outo: jos sinua kiinnostaa aihe A ja aihe B, ja ehkä myös jokin aihe C, tosi paljon ja olet hyvä niissä, niin sinusta tulee hyvä asiantuntija juuri sillä yhdistelmällä. Erottuminen on tärkeää ja täytyy muistaa, että useimmat koulutusohjelmat eivät valmista aina suoraan yhteen tiettyyn ammattiin. Ja se on hyvä asia, eikä tätä saa muuttaa, yhteiskunnan painostuksesta huolimatta.

Ymmärrän, että opiskelijoiden täytyy olla tehokkaita. Yliopiston rahoitus perustuu valmistuneiden määrään ja myös tämä yhteiskunta tarvitsee asiantuntijoita, jotka ottavat sen askeleen yliopistolta kohti työelämää. Tehok-

kuus ei kuitenkaan saa tappaa akateemista vapautta ja sitä myötä opiskelun laatua ja yliopistoa instituutiona. Joillakin aloilla on olennaista, että on osaamista muutamasta eri koulutusohjelmasta tai opintosuunnasta, kuten esimerkiksi omalla alallani, kielissä. Harvalla kielten opettajalla on taustalla tasan 300 op tutkinto ja vain yksi opetettava vieras kieli. Yhä verkostoituneemmassa ja monikielisemmässä maailmassa on tärkeä ymmärtää ja osata analysoida muitakin kieliä. Tällaisia asioita yliopisto ei saa unohtaa, muuten se ei ole enää yliopisto.

Rakas yliopisto, ole paikka, missä nuori ihminen saa mahdollisuuden näyttää mihin hän pystyy ja päästä heitä toteuttamaan omaa uteliaisuuttaan. Uteliaalla ihmisellä on kaikki ovet avoinna, joten älä, hyvä yliopisto, työnnä niitä kiinni, vaan anna meidän ottaa selvää asioista ja kehittyä juuri sillä tavalla, miten me koemme sen parhaaksemme. Älä rajoita meitä, vaan innosta! Älä painosta meitä, vaan rohkaise! Älä kiusaa meitä, vaan puolusta! Älä hylkää meitä, vaan pidä meistä huolta, koska ilman meitä sinua ei ole.

JAARITELMA

“Maailma muuttuu, Eskoseni”. Vaan kuka oli lausahduksen Esko? Karvinen-sarjakuvan äärellä lapsuuteni viettäneenä mieleeni muodostuu heti Jon Arbucklen ääriiviivat – tokaisua melko varmasti käytettiin osana jonkin stripin suomennosta. Lausahdus lienee silti vanhempaa perua. Jossain välissä hokeman matkaa yli ajan ulapan mainitun Eskon tarkempi identiteetti on kuitenkin pudonnut kuin eno veneestä (kenen eno?) ja pinnalle on jäänyt vain nimihaamu harhailemaan. Kyllä, samalla tavoin etappien välille on hukkunut Karvinensarjakuvan huumori. On oma mysteerinsä, miten yksi jos toinenkin sarjakuva jatkaa epäkuollutta elämäänsä sanomalehtien takasivuilla vuodesta toiseen. Mikä sarjakuvan tappaisi?

Eskon elämä jäi muutoksen kouriin, mutta muuta siitä ei vaikuta jääneen käteen. Kieli vilisee kuolleita kukkasia, lentäviä lauseita ja kuluneita fraaseja. Sanonnat istuvat kuin täi tervassa. Ihminen ei puhuessakaan tahdo “mennä perse edellä puuhun”, vaan kulkee tuttuja lauselatuja. Kieli on, jos tällainen törkyilmaus sallitaan, taloudellinen ilmiö. Uuden ilmaisun keksiminen on vaivalloista kuin Kela-asiointi (joka tunnetusti ei ole helppoa kuin heinänteko). Uusi ilmaus on myös tulkinnaltaan aina avoimempi kuin käytössä kulunut. Väärinymmärtämisen vaara seuraa sitä kuin hai laivaa. Vanha ilmaisukonsti on siksi usein parempi kuin pussillinen uusia. Kieli, kuten niin moni asia arkisessa elämässämme, on rutiinin orja.

Etymologia on lähes pohjaton suo, jos merkitysten pohdiskelu uhkaa tehokasta ajankäyttöä (tuota typeristä fraaseista typerintä). Maailman muutoksessa nallina kalliolle jäänyt Esko on Aleksis Kiven Nummisuutarit-näytelmästä vuodelta 1864. Tämän tiedon minulle tarjosi XXVI Holdings Inc:n alajaosto Google LLC. Kansan suussa lausahdus on aavistuksen muuttunut, sillä Kivi kirjoitti alun perin “niin muuttuu mailma, Eskoni.” Rikkinäisen puhelimen langoilla roikkuneet ovat sekä suhtautuneet Eskoon hempeämmin että sanojen oikeinkirjoitukseen Kiveä modernimmin. Nummisuutarit ei ole enää nuorison keskuudessa erityisen tunnettu teos – sic transit gloria mundi. Kontekstit vaipuvat unholaan ja tyyliseikoista voi olla montaa mieltä, mutta fraasit ovat for the win.

LIIKUTTAVAA ASIAA

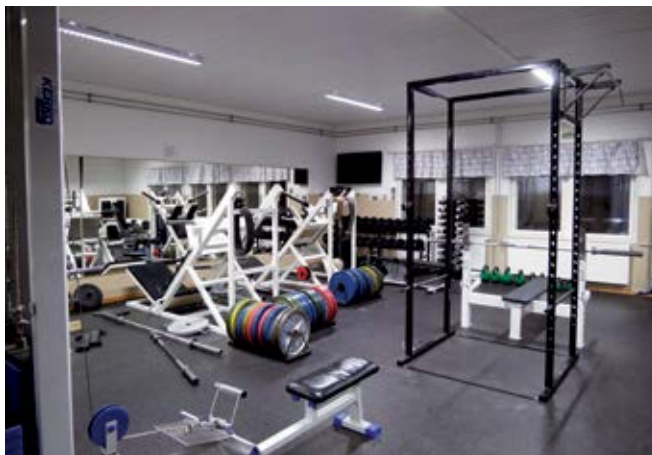
Liikunnan hyödyistä kuulee puhuttavan tämän tästä. Ihan kuin asiasta ei tiedettäisi jo tarpeeksi, raportoidaan uusista tutkimustuloksista silloin tällöin. Viimeisin artikkeli, jonka liikunnan eduista luin, käsitteli sitä, kuinka fyysinen aktiivisuus ehkäisee aivojen ikääntymistä yhtä hyvin tai paremmin kuin sudokun pelaaminen, jota aivojumpaksi usein suositellaan. Kaiken tiedon valossa luulisi, että jokainen ihminen harrastaisi kykyjensä mukaan jonkinlaista fyysistä aktiviteettia. Näin ei valitettavasti kuitenkaan ole. Syitä voi olla monia, mutta väitän kivityksen uhallakin yleisimmän niistä olevan laiskuus. Mikä siis neuvoksi? Kahteen kehotukseen kiteytettynä: Etsi oma lajisi, ja tee liikunnasta elämäntapa. Saattaa kuulostaa varsin yksinkertaiselta, mutta noiden kahden kohdan toteutuminen voi olla pitkän ajan ja kovan hikoilun takana. Puretaanpa asioita pienempiin paloihin.

Erlaisia kuntoilu- ja urheilulajeja on keksitty enemmän kuin yksinkertainen ammattikorkeakouluopiskelija osaa listata. Jo perinteisiä, kouluajoilta sekä ammattiurheilusta tuttuja lajeja on laaja kirjo. Niiden lisäksi on runsaasti erilaisia enemmän tai vähemmän tunnettuja harrasteita, joiden fyysinen kuormittavuus ja soveltuvuus eri ihmisille voi vaihdella paljonkin. Uskon, että jokaiselle löytyy laji, jonka parissa viihtyy. Kehotankin siis etsimään tie-

toa eri lajeista ja niiden harrastusmahdollisuuksista omalla paikkakunnalla, sekä lähtemään ennakkoluulottomasti mukaan kokeilemaan kaikkea, mikä vähänkään resonoi oman mielen sopukoissa.

Puhun tästä usein siksi, koska mielestäni on kurjaa, kuinka ihmisten käsitys liikunnasta keskittyy useimmiten kahteen yleisimpään kuntoilumuotoon: juoksuun ja kuntosaliin. Näissä ei sinänsä ole mitään vikaa, mutta uskon monella innostuksen sammuvan alkuunsa, kun juoksu ei kuljekaakaan tai punttien nostelu tuntuu tylsältä. Mitä juoksemiseen tulee, neuvoni on tämä: aloita rauhallisesti ja perehdy tekniikkaan. Jokaiseen lajiin on oma tekniikkansa, eikä juokseminen ole tässä suhteessa millään lailla vähäpätöisintä. Ihmiskeho on miljoonien vuosien evoluution tuloksena muokkautunut tällaiseksi osittain siksi, että olisimme hyviä pitkänmatkan juoksijoita. Valitettavasti useimmat ihmiset eivät käytä tätä mahdollisuutta, ja siksi juokseminen voi tuntua raskaalta ja väkinäiseltä.

Kuntosaliharjoittelussa taas piilee mielestäni se ongelma, että laitteet ja apuvälineet rajoittavat kehon luontaista toimintaa, jonka vuoksi syvien lihasten, kehonhallinnan ja tasapainon harjaantuminen ovat vaarassa jäädä hyvin vähäisiksi. Kuulin anekdotin

muskelimiehestä, joka venäytti selkänsä nostaessaan ostoskassia. Voima voi olla sata, mutta toiminnallisuus nolla. Monipuolinen harjoittelu vaatii useita erilaisia liikkeitä ja laitteita. Vaikka moni voimailija onkin salilla kuin kotonaan, on kuntosaliympäristö yhtä monelle suorastaan luotaantähtävä paikka harrastaa liikuntaa.

Riko putkinäkösi, ajattele laveasti, keikele.

Kuinka kummassa liikunnasta sitten saadaan elämäntapa? Siihen ei oikotietä ole, vaan käytännöt muodostuvat ajan saatossa. Yhdelle toimii paremmin tiettyihin aikoihin tapahtuva harrastaminen mielellään vielä ohjatusti. Hän voi vaatia sen, että joku on määrämässä mitä tehdään ja pitämässä vauhtia yllä. Toiselle taas sopii paremmin omaehtoinen liikunta. Voi tehdä mitä haluaa, milloin haluaa. Kaikista tärkeitä on se, että liikunnasta nauttii, tai että se ei ainakaan ole ikävää. Jos liikuntaharrastus on kärsimystä, sitä ei varmasti jatka elämäntavaksi asti. Pelkkä ulkoinen motivaatio ei välttämättä riitä lisäämään höyryä tekemiseen; siihen täytyy olla sisäinen vietti. Ja mikä onkaan parempi syy harrastamiseen kuin hauskanpito!

Fyysiseen rasitukseen tottumattomalle ponnistelu voi tuntua pahalta. Siihen kuitenkin tottuu, ja lopulta se tuntuu jopa hyvältä. Kuten jo juoksemisesta totesin, on tärkeää aloittaa rauhallisesti. Monen juoksu-harrastus on varmasti tökännyt siihen, kun on äkkipäätä lähdetty rehkimään liian kovaa, ja seinä on tullut vastaan nopeasti. Aloita kävellen, kevyillä painoilla, pidä taukoja ja niin edelleen. Intensiteetti kasvaa kuin itsestään kunnon kohotessa. Törmäsin taannoin oivalliseen sanontaan: "Se saattaa tuntua pahalta nyt, mutta jonain päivänä se on vain lämmittelyä."

Ihminen voi hyvin silloin, kun hän rasittaa itseään fyysisesti. Usko pois. Tähän on evolutiivisetkin perusteet. Jos esivanhempamme olisivat jääneet savannille laiskottelemaan, olisivat ruuat jääneet haalimatta. Ikävä kyllä monet nykyihmiset ovat täysin kadottaneet tuon kytköksen fyysisen ja psyykkisen hyvinvoinnin välillä. Ihmiselle on luontaista käveleminen, juokseminen, uiminen, hyppiminen, kiipeily, kamppailu, kantelu, keräily ja erilaisten apuvälineiden ja työkalujen monipuolinen käyttäminen. Jotkut näistä liikuntamuodoista ovat nykyään jääneet jonkin käsittämättömän epäsovinnaisuuden takia syrjään. Tänä päivänä monessa muussakin asiassa tuntuu olevan kaiken luonnollisen ja alkukantaisen kieroon katsominen normaalia. Mielestäni ei ole mitään syytä hävetä puissa kiipeilyä tai kivillä hyppelyä. Tällainen luonnollinen liikkuminen on ajan hermossa tietenkin myös tuotteistettu kuntoilumuodoksi nimeltä MovNat (mouvement naturel, eli luonnollinen liike).

Viimeistään tässä vaiheessa voin mielestäni kuulla valituksia ajan puutteesta ja suoranaisestä kiireestä. Ensinnäkin (sanon tämän taas kivityksen uhalla), kiire on itsetehtyä. Ajankäytössä on kyse valinnoista. Jos sinulla ei viikottaisesta sadastakahdestatoista valveillaolotunnista ole lohkaista vaikkapa kolmea tuntia oman hyvinvointisi parantamiseen, ehkäpä sinun tulisi priorisoida asioitasi uudelleen. Jos siltikään ei tunteja tunnu kalenterissa riittävän, voi viimeisenä oljenkortena turvautua hyötyliikuntaan. Kävele, pyöräile, käytä portaita. Tällainen liikkuminen on toki fiksua muutenkin, eikä sen suomia monia etuja sovi vähätellä.

Kolmannen kivityksen uhalla lainaan tovi sitten pinnalla ollutta meemiä: Ihan sama miten liikkuu, kuha liikkuu.

LUOSTARIOLUITA -BULKKIBELGEISTÄ ALPPIMAISIIN-

Kokoonnuimme joulukuun alussa ryhmällä oluista kiinnostuneita osakuntalaisia kappalaisen järjestämään luostariolutiltaan. Maisteltavana oli kuusi Pasilan Alkon myyjän avustuksella valittua olutta, jotka valistunut raatimme testasi ja arvioi. Oluet myös maisteltiin ystävällisen myyjän suosittelemassa järjestyksessä.

1) KASTEEL DONKER (Belgia), 11% vol.

- "Kyl se makeus on se ensimmäinen mikä tulee."
- banaanin – jopa ylikypsän – ystävälle
- jälkiruokaolut
- bulkkibelgebisse
- ei tavallista oluen maltaista makua
- menee niille, jotka eivät oluita normaalisti juo

ARVOSANA: 8 banaanipistettä

2) LEFFE BRUNE (Belgia), 6,5% vol.

- ohra maistuu, ei banaani
  - makea, jopa keinotekoinen, ehkä siirappinenkin
  - jos tämä olut olisi kuukausi, se olisi syyskuu
  - ei kitkerä – tästä olisi helppo aloittaa olutharrastus
  - hyvä hinta-laatusuhde
- ARVOSANA: cum laude approbatur – perusolutpistettä (10/10 vuosijuhlien jatkot – pistettä)

3) LEFFE BLONDE (Belgia), 6,6% vol.

- tuoksussa vähän WC:n raikastinta
- huomaa, että samaa sorttia kuin edellinen tumma Leffe
- terävämpi ja ohuempi kuin tumma Leffe
- maistuu siltä miltä näyttää
- mausteneilikka tulee selkeänä, samoin vanilja aistittavissa
- vaaleaksi olueksi hyvää
- jos tämä olisi väri, se olisi kevään vihreä

ARVOSANA: 16 Sulo Vilén –pistettä

**4) MALMGÅRDIN BELGE
(Suomi), 8% vol.**

- ruosteen värinen
  - todella erikoinen
  - salamin maku?
  - Eximia
  - ipamainen tuoksu, mutta ei maku
  - oma selkeä makuprofiili
  - mausteinen
  - (- J.E. -asteikolla ei)
  - savustettu kuha, käpy, pihka
  - kataja, paahteinen ohra
  - jos tämä olisi tunne, tämä olisi hämmennys
- ARVOSANA: 35 ginostuspistettä

**5) WEIHENSTEPHANER
(Saksa), 7,7,% vol.**

- “Manu tykkäis todella paljon tästä”
  - siiderimäinen väri
  - hapokas
  - tuoksu Alpeille
  - toimisi saunaoluenä
  - olutbeginnerolut
  - pesusienimäinen maku
  - hapan
  - jos tämä olisi ikävuosi, tämä olisi 14-v
- ARVOSANA: 1848 Alppipistettä,
1066 anglosaxipistettä

**6) TRAPPISTES ROCHEFORT
(Belgia), 11,3% vol.**

- “Tässä haisee melkein Jeesus.”
  - tiskiaine... Fairy.
  - viiksekäs maku
  - jos tämä olisi supersankari, tämä olisi joko Mustanaamio tai Aaveajaja
- ARVOSANA: 2017 Jeesuspistettä sekä
Janne Saarikiven hengessä 2,5 Finlandiapistettä

KARJALAISEN OSAKUNNAN VIRKAILIJAT 2018

Inspehtori
Kuraattori
Varakuraattori
Taloudenhoitaja
Sihteeri
Toiminnanohjaaja
Isännät
Emännät
Tiedotussihteeri
Fuksimajurit
Vuosijuhlamestarit
Kulttuurisihteeri
Ekskursiomestari
Maakuntasihteeri
Kv-sihteeri
Valokuvaaja
Arkiston- ja kirjastonhoitaja
Historioitsija
Kappalainen
Laulunjohtaja
Liikunnanohjaaja
Puukellon päätoimittaja
Puukellon toimitussihteeri
Nettivastaava
Patolan asuntovastaava
Vallilan asuntovastaava
HTK:n klubiemäntä
HTK:n apuklubiemäntä
HTK:n taloudenhoitaja
Vaalipäällikkö

Juristikerhon puheenjohtaja
Kasvuston puheenjohtaja
Kiekkokäen puheenjohtaja
**Maanpuolustuskerhon
puheenjohtaja**
**Purjehduskerhon
puheenjohtaja**
Saunakerhon puheenjohtaja
Spielkan puheenjohtaja

Kari Rummukainen
Juho Eskelinen
Heikki Karvinen
Tuomas Puumalainen
Iina Laak
Kirsi Kauppinen
Antti-Pekka Kössi ja Juska Räsänen
Kerem Atak ja Pinja Heikkinen
Juska Räsänen
Eliisa Leppävuori ja Antti Vaaranta
Kirsi Kauppinen ja Antti Vaaranta
Kaisa Kortelainen
Laura Korhonen
Tatu Räsänen
Antti Vaaranta
Aino Turunen
Jarno Huusko
Kaisa Kortelainen
Aino Turunen
Lauri Mauranen
Jarno Huusko
Alina Riionheimo
Emmi Puumalainen
Juska Räsänen
Ville Tanskanen
Iina Pakarinen
Eliisa Leppävuori
Aino Turunen
Janne Kangaskesti
Manuel Ackermann

Yulia Tsegelnik
Jarno Huusko
Olli Ahola

Juska Räsänen

Tatu Räsänen
Manuel Ackermann
Samuli Rantala

Osakuntaneuvosto: Juho Eskelinen, Heikki Karvinen, Kirsi Kauppinen, Iina Laak, Juska Räsänen, Eliisa Leppävuori, Miina Piipponen, Olli Salminen ja Antti Vaaranta ja Tuomas Puumalainen

Apuisännät: Jussi Aalto, Varpu Alenius, Anssi Kaikkonen, Eliisa Leppävuori, Iina Pakarinen, Riikka Raatikainen, Arttu Simonen ja Antti Vaaranta

Apuemännät: Emilia Haatainen, Krista Karttunen, Anni Kukkonen, Lydia Lehtola, Laura Pasanen, Olli Pitkänen, Alina Riionheimo, Ville Tanskanen ja Siru Tukiainen

Asuntotoimikunta: Kirsi Kauppinen, Miina Piipponen, Juska Räsänen ja Aino Turunen

Koulutus- ja rekrytointitoimikunta: Aino Turunen

Puukellon toimituskunta: Kaisa Kortelainen, Santeri Matikka, Janne Kangaskesti ja Tatu Räsänen

Pieni Puukello
ISSN 0359-1271

Julkaisija
Helsingin yliopiston
Karjalainen Osakunta

Päätoimittajat
Alina Riionheimo
alina.riionheimo@helsinki.fi

Toimitussihteeri
Emmi Puumalainen
emmi.puumalainen@helsinki.fi

Painopaikka
Picaset Oy, Helsinki

Painos
200

Toimituskunta
Kaisa Kortelainen
Santeri Matikka
Tatu Räsänen
Janne Kangaskesti

Ilmestyminen
Neljä kertaa vuodessa

**Pieni Puukello saa HYY:n
järjestölehtitukea.**

Kuvien oikeudet

Puhe yliopistolle - Wikimedia commons: Giantti

Liikuttavaa asiaa - Wikimedia commons: Santeri Viinämäki

Luostarioluita bulkkibelgeistä alppimaisiin - Wikimedia commons: Ceyyree ja Andreador

Kuvia vuosijuhlilta - KO/Aino Turunen

Posti Green

Seuraavaan Pieneen Puukelloon
lähetettävien juttujen deadline on 18.5.